

"Armo ja rauha lisääntykään teille Jumalan ja Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisen kautta. Hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mitä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan. Kutsuessaan meidät kirkkautellaan ja hyväyttämään Hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden kautta tulisitte osallisiksi jumalallisesta luonnosta ja pelastuisitte siitä turmeluksesta, mikä maailmassa vallitsee himojen johdosta. Pyrkikää sen tähden kaikella ahkeruudella osoittamaan uskossanne hyveitä, hyveissä ymmärtävyyttä, ymmärtävyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kestävyyttä, kestävyudessa jumalisuutta, jumalisuudessa veljellistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa kaikkiin kohdistuvaa rakkautta. Jos teillä on nämä, ja ne yhä enenevät, ne eivät salli teidän olla toimeettomia ja hedelmättömiä Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa. Jolla niitä ei ole, on sokea, likinäköinen, ja hän on unohtanut puhdistuneensa entisistä synneistään. Pyrkikää sen tähden, veljet, sitä enemmän tekemään kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi. Jos te sen teette, te ette koskaan lankea. Näin teille runsain määrin tarjotaan pääsy meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen ikuisen valtakuntaan. 1.Piet.1:2-11[*JKR]

Saimme lukea juuri jotain hyvin ihmeellistä. Pietari halusi meidän havaitsevan jotain, jossa tulisimme osallisiksi "jumalallisesta luonnosta." Pietari lähestyi aihetta armon ja Jeesuksen tuntemisen kautta. On valtava oivallus huomata, miten Jumala on antanut aivan kaiken, kuten Pietari muistutti tästä sanoen; "Hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mitä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan." Syvimmiltään ajateltuna näin onkin, nimittäin elämää ei olisi ilman Jumalaa, eikä olisi jumaluuttakaan keskuudessamme. Ajattelepa, mikä taivaallinen lahja on, että saamme ihmisinä aistia, tuntea, ymmärtää, nauttia, kokea eläen todeksi tätä elämää ja Hänen läsnäoloaan. Emme ole vain kasa lihalla kuorutettuja luita, vaan olemme eläviä olentoja, joille Jumala itse on lahjoittanut elämän. – Onkin syytä pohtia, miten suhtaudumme Jumalan antamaan lahjaan ja erityisesti jumalisuuden harjoittamisen mahdollisuuteen. Mielestäni voisimme arvostaa kaikkea Jumalalta tullutta paljon enemmän eläen kiitollisina, nauttien armonsa runsaudesta. On tullut aika asettaa puntariin tämän maailman nurja mieli masentavineen tapoineen käsitellä asioita ja laittaen toiseen vaakakuppiin Jumalan pyhyyden ja armon kautta tuleva elämänmyönteisyys, ilo ja rauha. – Jumala on siis antanut mitä suurimmat lupaukset, että me niiden kautta voisimme tulla osallisiksi jumalallisesta luonnosta ja siinä myös pelastua tämän maailman hukuttavasta turmeluksesta.

Sitten Pietari jatkoi antaen kehotuksen sanoja, että eläisimme todeksi elämämme keskellä jumaluuden voiman vaikutuksia:

– PYRKIKÄÄ SEN TÄHDEN KAIKELLA AHKERUUDELLA OSOITTAMAAN:

- "USKOSSANNE HYVEITÄ,"

Halutessamme ymmärtää, mitä tarkoittavat "uskossa hyveitä," voimme lähestyä aihetta ajatellen ensin, mitä se ei ole, - kuten riidanhaluus, panettelu, valehteleminen, varastaminen, väkivalta, ilkeys, tahallinen kiusaaminen jne. Hyveitä taasen ovat toisen huomioiminen, arvostaminen kunnioittaminen, parempana pitäminen ja auttaminen, palveleminen, rohkaiseminen, armahdaminen, rakastaminen, kieltäytyminen pahanhumisesta ja juoruamisista, jne.

- "HYVEISSÄ YMMÄRTÄVÄISYYTTÄ,"

Hyveet johtavat aina **ymmärrykseen** sen hedelmän kautta, mitä hyvin eläminen ja hyvien tekojen tekeminen saa aikaan. Hyvät teot eivät pelasta, eivätkä anna meille osuutta enempään jumalisuuteen, mutta jumalisuudesta ammennettu voima hyviin teoihin tuottaa hyvää, jaloa ja puhdasta elämää täällä ajassa toinen toistemme kanssa. Emme siis osta hyvillä teoillamme mitään, vaan elämme niissä, nauttien hyvyyden seurauksista, mikä on Jumalasta lähtöisin.

- "YMMÄRTÄVÄISYYDESSÄ ITSENNE HILLITSEMISTÄ,"

Käsittäessämme asioita paremmin ja oikeassa valossa, syntyy halu hillitä itsessään olevia ikäviä piirteitä. – *En tahtois enää milloinkaan kokea raastavaa omantuntoni kipua mielenmalttini menettämisen vuoksi.* Uskon, että Jumala on saanut pehmittää omantuntoni *parkkiintunutta nahkaa* niin, että se kykenee herkemmin tunnistamaan rikkomukset ja sinnepäin kallellaankin olevat asiat. Tulee siis **tarve hillitä piirteitä**, jotka aiheuttaisivat ikävyyksiä ja mielihapaa keskuudessamme. Tälläkään emme tosin osta taivasosuuttamme, vaan se on osuutemme täällä ajassa, uskonvaelluksen aikana toinen toistemme kanssa.

- "ITSENNE HILLITSEMISESSÄ KESTÄVYYTTÄ,"

Jumalisuuden harjoittaminen saa aikaan kestävyttä, kuten voimailijat kartuttavat voimiansa kestävyyttensä harjoittellessaan urheilusuorituksiin. Hengellisyydessä voisi sanoa, että uskomme ja jumalsuhteemme voi juuri niin hyvin, kuin **ruokimme** sitä. Panostaminen hyveisiin, ja kuten tässä itsensähillitsemiseen, synnyttää monessa mielessä **kestävyyttä**. Se saa aikaan **pysyvyyttä** ihmis-suhteissa ja ympäröivässä maailmassa. Se saa aikaan myös kestävyuden tunteen sisimmässä, eli uskon suhteesta syntyvän elämän **tasapainon** tuoman **tyytyväisyyden, rauhan ja levollisuuden** tunteet. Luottamus Jumalaan ja Hänen armoonsa vahvistuvat ja saamme totisesti levätä Hänen käsissään. Itsensä hillitseminen osaltaan luo rauhaa, mitä meidän tulisi **rakentaa** siinä eläen, mikäli *meistä itsestämme riippuu.* (Room.14:19, 12:18, 2.Tim.2:22, 1.Piet.3:11)

- "KESTÄVYYDESSÄ JUMALISUUTTA,"

Miten kestävyys saa aikaan jumalisuutta? – siten, että rukoukseni alkaa muuttua itsekeskeisyydestä "Herra armahda minua" - rukouksista enemmän **Jumalan tahdon kysymiseen ja etsimiseen**. Eihän siinä ole vielä paljon jumalista, että me kerromme Jumalalle, mitä sydämissämme ja elämässämme on, vaan siinä, että **Jumala saa puhua meille**. Yhteytemme Jumalan kanssa tulee toimivammaksi, luontevammaksi ja opimme elämään syvemmin armosta ja Hänen varassaan. On tullut aika vahvistua Hänen väkevyytensä voimassa. (Ef.6:10)

- "JUMALISUUDESSA VELJELLISTÄ RAKKAUTTA,"

On mielenkiintoista, että Jumalan läheisyys ja toiminta sydämessämme synnyttävät aina rakkautta. Tämä veljellinen rakkaus tarkoittaa yhteen kuulumuutta, "hengellistä sukulaisuutta," myötäelämistä, hyväksyntää ja armahtamista. Uskomme muuttuu yhä enemmän rakkauden kautta vaikuttavaksi uskoksi, (Gal.5:6) eli Jumalan - joka on rakkaus - Hänen tahtonsa mukaisiksi. Näin meistä tulee rakkauteen juurtuneita ja siinä hyvydessä eläviä kristittyjä. (Ef.3:18, Kol.2:7)

- "VELJELISESSÄ RAKKAUDESSA KAIKKIIN KOHDISTUVAA RAKKAUTTA."

Jumalan valtava rakkaus ulottuu kaikkialle. Alamme ymmärtämään yhä paremmin, että se *kadulla elävä puliukko tai mummo*, on **erittäin rakas ja tärkeä** Jumalalle. Saatamme nähdä ulkopuoliset ihmiset aivan uudessa valossa - Jumalan rakkauden valossa, jolloin **asenteemme, puheemme heistä muuttuvat paremmiksi** ja ystävällisemmiksi. Jeesuksen **rakkaus** sydämissämme on tarkoitettu jaettavaksi **kaikille** luoduille. Se on todellinen ja **muuttava** evankeliumi, joka **murtaa** vielä tänäänkin pahuuden linnakkeet.

"Ennen kaikkea kehotan anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikin tavoin hurskaasti ja arvokkaasti. Tämä on hyvää ja otollista Jumalalle, Vapahtajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden." 1.Tim.2:1-4[*JKR]

- "JOS TEILLÄ ON NÄMÄ, JA NE YHÄ ENENEVÄT, NE EIVÄT SALLI TEIDÄN OLLA TOIMETTOMIA JA HEDELMÄTTÖMIÄ HERRAMME JEEСУKSEN KRISTUKSEN TUNTEMISESSA."

Älköön Jumalan armoteko meissä salliko jättää meitä toimeettomiksi, vaan **rakastakaamme**, "ei vain sanalla ja kielellä, vaan **teossa ja totuudessa**." (1.Joh.3:18) - Tahtoithan sinäkin nähdä ihanan **hedelmän** Herramme **Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa**. Anna Pyhän Hengen kasvattaa niitä yhdessä kanssasi, sillä sydämesi ja elämäsi on juuri se pelto, jossa Jumala tahtoi kasvattaa taivaan aittoihin runsasta satoaan. Hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että **tulisimme** niiden kautta **osalliseksi jumalallisesta luonnosta**!"

"harjoita itseäsi jumalisuuteen. Ruumiillisesta harjoituksesta on hyötyä vähään, mutta **jumalisuudesta on hyötyä kaikkeen**, koska sillä on elämän lupaus, sekä nykyisen että tulevan. Tämä sana on varma ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen. Mehän näemme vaivaa ja kilvoittelemme siksi, että olemme panneet **toivomme elävään Jumalaan**, joka on kaikkien ihmisten **Vapahtaja**, varsinkin uskovien 1.Tim.4:7-10[*JKR]

